

Ah ahparik

Ahmet Altan - 06.09.2008

Dünya'ya en yakın yıldızın adı nedir?

www.google.com

Google Genel Hizmet Reklamları

Ne zaman Ermenilerle ilgili bir yazı yazacak olsam, tuhaf bir şekilde elim insanın içini actan müzik parçalarından birine uzanıyor.

Keskin bir keman sesi ya da boğuk ve hüznü bir duduk dinlemek istiyorum

Bu ülkede bunun söylenilmesinden hoşlanılmıyor biliyorum ama yeryüzünün en büyük acılarından birini çektiler.

Sakın "onlar da bizi öldürdü" demeyin.

YAZARIN TÜM YAZILARI

KUM SAATI
Ahmet Altan

[E-Mail Gönder](#)

Bunu söylemek gerçekten ayıp.

Rus sınırındaki Ermeni çetecilerle Bursa'daki Ermeni kadının, Adana'daki yaşlı adamın, Sivas'taki bebeğin ne ilgisi var...

Ermeni olmaktan başka?

İttihatçılar insafsız bir soykırım gerçekleştirdiler.

Çok insafsız.

Bir an durun...

Durun ne olur bir an.

Ve, düşünün...

Bir gece evinizde oturuyorsunuz, kapınız çalınıyor ve sizi zorla alıp götürüyorlar.

Evinizin kapısı öyle açık kalıyor.

Yollara düşüyorsunuz.

Geceyarıları dağınık ve yorgun kalabalıklar halinde dağ yollarından geçiriyorlar sizi.

Yanbaşınızda ihtiyar bir kadıncağız çöküveriyor.

Dipçikle vuruyorlar başına.

Öyle kıvrılıp kalıyor.

Ağlayan torununu kayalara çarpıyorlar.

Masal mı sanıyorsunuz bunları?

Siz Teşkilat-ı Mahsusa'yı biliyor musunuz?

İttihatçıların o korkunç örgütünü?

Hiç yanınızda karınızın ırzına geçtiler mi?

Hiç kocanızı göğsünden vurup öldürdüler mi gözünüzün önünde?

Bir gece evinizde oturup ailenizle yemek yerken sizi sırf Türksünüz diye yerlerde sürükleyerek götürdüler mi?

Sırf Ermeni oldukları için yüz binlerce insana böyle yaptılar.

Ermeni olmalarından başka hiçbir neden yoktu öldürülmeleri için.

Bir vicdanımız var bizim.

Aynı kandan geliyoruz diye katilleri, İttihatçıları, Teşkilat-ı Mahsusa'yı mı tutacağız yoksa başka bir ırktan bir bebeğin ölümüne mi ağlayacağız?

Ne çok Ermeni'yi kayalıklara yapıştırıp kurşuna dizdiler biliyor musunuz?

Sırf Ermeni oldukları için.

Nehirlerde boğdular.

Yorulup yere yıkıldığı için süngülediler.

Öldürdükleri Ermenilerin mallarını mülklerini yağmaladılar.

Tatlı şiveli tombul bir Ermeni gelinini, şakacı, koyu kara gözlü bir Ermeni dudusunu, koca elleri yonttuğu taşlar gibi kabarmış yaşlı bir taş ustasını düşünün...

Âşık bir Ermeni çocuğunu...

Çıtkırdım bir Ermeni hanımını...

Düşünün bunları...

Ve, bunları bir geceyarısı bir dağ yolunda düşünün.

Açlar, yorgunlar, sefiller ve yalnızlar.

Bitlenmişler.

Hastalanmışlar.

Ölüme doğru götürüldüklerini biliyorlar.

Ölümlerine yürütüyorlar onları.

Ve, öldürüyorlar.

Yüz binlerce insan.

Yüz binlerce insan.

Irkları önemli mi gerçekten?

Kocanızı göğsünüzden çekip alarak bir duvara dayadıklarını düşünün...

Karınızı kolunuzdan koparıp bir kayanın arkasına götürdüklerini düşünün.

Başlarına bunlar gelen insanlar için, onlar Ermeniydi diye hiç üzülmez misiniz gerçekten?

Bir an, bir kısacık an kendinizi onların yerine koyun.

O anı, o çaresizliği hissedin.

Sevdiğiniz insanın öldürülmesinin ne demek olduğunu anlamak için bir içinizi yoklayın.

Türk olduğumuz için insanların çekmiş oldukları acıları görmezden mi geleceğiz?

İttihatçılar çok günah işlediler.

Çok insan öldürdüler.

Bir soyu kırıp geçirdiler.

Ve, biz yıllarca öldürülen bu insanların yakınlarına, sevdikleri için bir ağıt yakmayı bile yasakladık.

Bir ağıtı bile çok gördük.

Bize hep yalan söylediler.

“Onlar da bizi öldürdü” dediler.

Rus sınırında Müslüman Türkleri öldüren Ermeni çeteciler vardı ve öldürdüler.

Onlar da vahşiydi.

Ama Malatya’daki, Bursa’daki, Sivas’taki, Maraş’taki, Adana’daki kadınların, bebeklerin, erkeklerin, ihtiyarların ne alakası var Rus sınırındaki çetecilerle?

İttihatçılar, onları surf Ermeni oldukları için öldürdüler.

Sonra da öldürdüklerimizin torunlarına kızdık, “o günlerden” söz etmek istiyorlar diye.

Sizin anneannenizi, babaannenizi, annenizi, babanızı öldürselerdi, bunu haykırmak istemez miydiniz?

Kendinizi onlara borçlu hissetmez miydiniz?

Boşverin İttihatçıları, katilleri, gizli teşkilatın kanlı silahşörlerini.

Siz onlara değil, siz öldürülenlere yakınsınız.

İnsansınız siz.

Ve, şimdi “onların” ülkesine gidiyoruz.

Bilmem becerebilir miyiz ama...

O eski günlerin ansına biraz bizim de gözlerimiz yaşarsa ve “affedin” diye mırıldansak...

Belki de hepimizin sırtından ağır bir yük kalkacak, belki de pos bıyıklı yaşlı bir Ermeninin hayali, herkesin gittiği, hepimizin gideceği yerde bir anlığına kısacık gülümseyecek.

Diğer Ahmet Altan Makaleleri:

16.09.2008 - [Fener ve yalan](#)

14.09.2008 - [Neler öğreniyoruz](#)

13.09.2008 - [Savcı](#)

12.09.2008 - [12 Eylül](#)

11.09.2008 - [Kimseyi sevmiyoruz](#)

10.09.2008 - İnsanlık ve biz
09.09.2008 - Kavga
07.09.2008 - Turşu...
05.09.2008 - Korgeneral
04.09.2008 - Orgeneral Başbuğ'un iyi çocukları...
03.09.2008 - Geç, güç ve yetersiz
02.09.2008 - Zor siyaset...
31.08.2008 - Keçiören
30.08.2008 - M diyor
29.08.2008 - Sol ve globalizm
Tüm yazıları

Anasayfa | Tüm Haberler | YAZARLAR | Reklam | Künye | Okur Görüşleri | İletişim | **Sık kullanılanlara ekle** | Giriş sayfam yap | **RSS** | **RSS** |

Telif Hakkı © 2008 **Taraf Gazetesi** - Tüm hakları saklıdır. Tasarım ve programlama Sawis Digital Solutions